

paa disse Forhold, eller ogsaa er der noget i Vejen med det Syn, man vil have andre skal anlægge overfor dette Forslag.

Idet jeg foreløbig gaar ud fra, at den højtærede Erhvervsministers Udtalelser maa bero paa en Fejltagelse, vil jeg derfor gerne have Lov til at belyse, hvad det Importreguleringsforslag indeholder, der altsaa skulde have frelst Tekstilindustrien. Som dette høje Tings Medlemmer vil erindre, blev det sat som en Opgave for den udvidede Valutacentral i visse Tilfælde at kunne begrænse Indførselen af Varer, ganske vist Varer af udpræget Luksuskarakter. Det Flertal, som i dette høje Ting gennemførte Lovforslaget, satte det som Forudsætning, at kun Varer opførte paa en Liste, der var optaget i Valutakommissionens Betænkning af 1920, den saa meget omtalte Pinstrupske Liste, kunde komme i Betragtning ved en saadan Importregulering. Naar derfor den højtærede Erhvervsminister nu i Dag, vendende sig til Tekstilindustrien, hvis Forhold jeg om lidt skal komme nærmere tilbage til, hævdede, at den Ulykke, der truede, vilde have været afværget, hvis man havde haft denne Lov, kan jeg ikke sige andet end, at paa denne Liste, som udtrykkelig var Forudsætningen for det Lovforslag, der altsaa standsedes i Landstinget, er de Varer, der her er Tale om, overhovedet ikke opført.

Der findes ganske vist en Position, nemlig den gamle Toldlovsposition Nr. 110, der hedder „Klædningsstykker“, men jeg kan jo ikke tro, at den højtærede Erhvervsminister kan forveksle disse Klædningsstykker, som tilmed kun er særlig flot udstyrede Konfektionsvarer, med det, det virkelig drejer sig om ved Tekstilindustriens Dumping-Import, nemlig Metervarer under den gamle Toldlovs Løbenummer 159. Jeg kan derfor ikke se, at Tekstilindustrien saa lidt som mange andre af de Industrier, der kunde komme ind under de samme Synsmaader, kunde have haft nogen særlig Glæde af Gennemførelsen af dette Importreguleringsforslag, dette Forslag, som man nu ved hver eneste given Lejlighed stikker Industrien i Næsen, idet man siger til den: Hvis I havde taget det i sin Tid, havde I nu været hjulpet.

Men ved Siden af denne dog ret afgørende Faktor, at de paagældende Varer, som nu i en mægtig Flod oversvømmer det danske Tekstilmarked, altsaa slet ikke findes paa den paagældende Liste, saa blev det for os i Udvalget — og her vil jeg gøre mig den Glæde at røbe Udvalgshemmeligheder, fordi jeg synes, at det danske Folk

skal kende disse Forudsætninger — fremstillet som en udtrykkelig Forudsætning fra radikal Side — selvfølgelig fra radikal Side —, at de Varer, man skulde gaa til at importregulere, maatte ikke være Genstand for indenlandsk Frembringelse. Jeg tør ikke benytte stærke Udtryk, fordi jeg ved, at jeg vil blive kaldt til Orden, jeg savner altsaa, fordi jeg ikke har dette Mod, Ord, der tilstrækkelig kan karakterisere en saadan Fremgangsmaade. Man undtager altsaa alle Industrivarer, kun de i Forvejen højt beskattede og højt fortoldede Luksusvarer bliver tilbage, og yderligere siger den Part, som er den ene Bærepille for hele Ordningen, at skal den være med til at gennemføre dette, saa maa der ikke være saa meget som en mikroskopisk Rest af Beskyttelse i det, der importreguleres.

Jeg kan herefter ikke se, at Industrien vilde have haft megen Glæde af at faa udstedt Blankoveksler paa dette Forslag, og naar den højtærede Erhvervsminister i Dag henviste til vor fanatiske — jeg gengiver Udtrykket med mine egne Ord — Fastholden ved Guldtolden, vil jeg henvise netop til vort Forslag om Indførelse af særlige Krisetoldsatser, saaledes som det blev fremsat i Landstinget ved Forhandlingen dér.

Den højtærede Erhvervsminister mente overhovedet, at Tekstilindustrien var kommet for sent, ogsaa i den Retning, at den højtærede Regering traadte for sent til, og den burde i sin Tid have henvendt sig til det daværende konservative Styre, som det hed, men det havde man altsaa ikke gjort, fordi man betragtede det som haabløst. Nu har jeg selv siddet som mit Partis Ordfører og som Sekretær i Toldudvalget, og jeg har faaet mange og store Henvendelser, fra Tekstilindustrien ogsaa, og jeg maa sige, at under det konservative Styre har det konservative Folkeparti i loyalt Samarbejde med Venstres Regering, med Regeringen Neergaard, netop gennemført de Krisetoldsatser, jeg her omtaler som det, der burde være Midlet og er det praktiske Maal i dette Øjeblik. Jeg henviser navnlig til den ogsaa forleden omtalte Krisetoldsats i Cigarindustrien, et Fag, som dog endnu burde kunne røre den højtærede Erhvervsministers Hjerte, naar Forholdet er, at det er frelst og bragt lykkeligt igennem en ganske sikkert vanskelig Krise. Men den Gang saa vi ikke Socialdemokraterne gaa med ind som Trediepart i et Arbejde, der kunde have ført os langt videre til Betryggelse af den indenlandske Produktion.

Nu er Feltraabet fra Regeringens Side